

licul

Humor și satiră

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Șarlatanării.

Între speculanții moderni, sprijiniți pentru bun bacșiș de pressa ovrească, spre a trage publicul ușor credător pe sfóră, ocupă un însemnat rang Dr. C. Altmann din Viena și Paul Homero din Triest.

Paul Homero vindecă prin planta așa-numită „Homermana” bóla ofticei cu atâta siguritate, încât ori-care ofticos, după întrebuițarea acelei plante, din care mănâncă numai de 35 cr. pe ȃi, ca se devie deplin sănătos, numai are altă lipsă decât de sapă și de lopată.

Dr. C. Altmann, prin: „Dușul de carbon,” póte ce nu-i cu puțință: El vindecă impotența, și nerodirea o face de strigă după móșă.

Înțeleg foile ovrești, cari trăiesc din principiul nu știu cărui Papă: „Mundus vult decipi, ergo decipiatur,” dar' nu-nțeleg pe Telegraful Roman, care trăește din fondul Marelui Andreiu, cum s'a putut angaja a publica de 52 de ori anunciul șarlatan al lui Dr. C. Altmann despre vindecarea impotenții, poluțiunii, nerodirii etc. Asemenea

nu-nțeleg pe Gazeta Transilvanii, care trăește din sudórea deapropelui seu, cum a putut lua asupra sa oblegământul, de a sfătui de 20 de ori pe consangeniile sei atacați de oftică, ca mai nainte de ce-și dau pelea popii, se-și trimită punga la P. Homero în Triest?

Nu vréu de astădată se cercetez, încât Telegraful Roman are lipsa de a-și vindeca impotența etc., și Gazeta Transilvanii oftica. Me mărginesc a da diarelor nóstre în genere următorul sfat: Fieve destul cu minciunile, pe cari le presentați publicului în părțile vóstre dinainte, și ve păstrați cel puțin partea dinapoi curată!

Calicul.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / University Library Cluj

Diarele nóstre de di și de a dóua di după sərbători ne spun că-n mai multe părți ale Transilvanii copii de scólă sânt atacați de tusea mágărească. De care con-

fessiune se țin acele scóle: Sânt gr-or. ori gr-cat., nu amintește neci un điar. Altcum asta neci nu e de lipsă, pentru-că măgarul e un dobitoc interconfesional, și de acea-l afli atât în scólele gr-or. cât și în cele gr-cat. chiar și pe catetră, și prin urmare ori-cine-'si póte ușor esplica epidemia tușei măgărești în scólele din Transilvania.

Medicii, firește, totdeuna mai înțelepți decât alți muritori, pentru a căror nemurire știința lor nu plătește o ceapă degerată, susțin, că tusea măgărească a erupt în scólele populari din Transilvania decând cu întroducerea obligată a studiului limbei maghiare în acele scoli.

Se póte!

Eu nu-'s medic, ba neci când umblam la scólă, dascălul odată nu mi-a đis: „Măgarule“, și prin urmare eu nu pot oprețui părerea acelor medici, cari susțin, că învătura limbei maghiare a produs tusa măgărească în scólele din Transilvania. Din contra eu țin, că măgari sânt aceia, cari nu învătă ungurește.

Tusa măgărească în scólele din Transilvania nu provine neci-cum din învătura limbei maghiare. Asta cu atâta mai puțin, cu cât eu din đi în đi me conving mai mult, că-n Ungaria oficiile publice se ocupă numai prin individi, cari nu știu altă limbă decât cea maghiara, și celorlalți locuitori, fără concessiunea solgabirăului, în acea țara a libertăților nemărginite, nu le este ertat neci o tuși în altă limbă. Ear' a afirma, c'ă'ntr'o țara a libertații ca'n Ungaria, în care toți măgarii, cari vorbesc ungurește, capătă officii, învătura limbei maghiare produce tusa măgărească, n'ar însemna altceva, decât a crede, că tusa măgărească, ce bântue scólele din Transilvania, nu e altceva decât umbra, pe care Culturegyletul dela Cluj, ca tóte evenimintele extraordinari, o aruncă înaintea sa.

De aceea, eu țin — cum ȳice Popea, când n'are nici o convingere despre părerea sa — sus i tare, că tusea magareasca n scólele din Transilvania, nu provine din nvetatura limbei maghiare, ci din individualitatea pedagogică a scolarilor, pentru-că nime nu e n stare a tui altfel, decât cum pote. Ear' daca n scólele din Transilvania a erupt tusa magareasca, atunci acea tuse nu e altceva decât o epidemie pedagogică. Atare epidemie bazează pe principiile marelui pedagogic Spinocza, i e fórte uor de explicat.

Spinocza a is: »Dai'mi mie cretarea tinerimii, i eu ve reformez omenimea«! Va se ica, dascălul prin puterea pedagogică pote face din elevii sei ce-'i place, i urmarea e de tot naturală, că tusa magareasca, care, după afirmarea iarelor nóstre graseaza n mai multe scóle din Transilvania, se produce prin transmissiunea individualitatii dascaleti pe calea diferitelor teorii pedagogice asupra elevilor.

Spre confirmarea părerii mele me provoc la un exemplu viu, care, pe stradele Braovului, umblă pe doue ear' n scólă adeseori pe patru piciore. La scólele din Braov, propune de cativa ani Gheorghe Moian grădinaritul după teoria celor mai mari zarzavagii din Sibiu, i-n grădina lui de model, afară de urzici, nu mai afli decât dovlecei. i cine a asistat la examenul, ce Gheorghe Moian a dat cu elevii sei din arta grădinaritului, s'a putut convinge, că acetea, dei nu la toi le place a mânca, dar' cel puin toi tiu cum se pregătesc dovleceii, până-când din ulitoitul pomilor, din cultivarea diferitelor plante, din conservarea legumilor, pómelor etc., n'au dovedit a avea batar atâta ideă, cata are un dovleac despre filosofia lui Kant.

Nu fără motiv a susținut deci Spinocza zicând: Dați-mi creșterea tinerimii, și ve reformez omenimea, sau pe românește: „Ce se naște din pisică, tot șoreci mănâncă.“

Cumu-i pedagogul așa-s elevii: Dacă-i pedagogul dovleac, dovlecei face din elevi.

Să pôte că Gheorghe Moian, și-a greșit cariera și, înloc de protopop în Avrig, s'a făcut dovleacolog la scóla din Brașov. De aceea musa națională, cântându-i individualitatea, țice:

Frunđuliță de dudău	Le cetiți le răsfoiți
D'ați sci voi cine sânt eu,	Pân' ce rămâneți uimiți
V'ați cruci v'ați minuna	De sciință învățatură
Un post bun și gras mi'ați da,	Ce le am preste măsură,
Fie chiar' de protopop	Funcțiuni ce-am ocupat
Căci am minte cât un plop,	Despre tóte am arétat
Eu sânt mare teolog,	C'un tapet (um) adevérat.
De ađi buche pedagog	Alt' ca mine așa vestit
Ba mai sânt și pomolog	Și cu tóte 'mpodobit
Fac cultură de morcov	Tóte lumea d'ați umbla
In grădina din Brașov.	Eu mă jur că, n'ați afla.
Institutor mă numesc	Ce e Cândea ce e Borza?
Și într'una mă silesc	Ei sânt ca-și cum e frunđa
Pe fetițe a instruí	D'un vânt rece aruncată
Dovlecei a pregătí	În cea mare spumegată,
Și sugeii a-i sădí.	Dum, dum, dum
Mai sânt chiar și „tapegist“	Tóte merg pe „tapetum“.
Correspondent điarist.	De aceea m'am gândit
Dum, dum, dum	Ca-și fi fórte potrivit
Tóte merg pe tapetum.	Se m'alegeți protopop
De vreți și mai mult se sciți,	Ajungênd al vostru scop.—
Actele mi le cetiți,	Spuneți dreptul vreți ori ba

Cu toți voturile a-mi-da?
 Vă decideți iute 'n grabă
 Ca și eu să-mi ved de trebă,
 Că am multe „funcțiuni”
 Stau aici ca pe cărbuni;
 Er' acum ca de arvună
 Vă promit o cină bună
 Dovlecei bucate alese
 Ce se pun la 'nalte mese.
 Dar' lung ear' n'aș vrea să fiu
 Cu „taifașuri” se vă țiu,
 Și se 'ngeț aici de frig
 În vestitul vost Avrig,
 Dum, dum, dum
 Tóte merg pe „tapetum”!
 Véd că voi răspuns nu-mi dați
 În samă nu mă luați,
 Trece-oi Oltul și m'oi duce
 Nóptea aici se nu m'apuce;

Duce m'oi pe Hârtibaci
 Und' e o stână fără baci,
 Câniț 'n códă cu colaci.
 M'oi duce chiar la Agnita
 C'acolo e bună pita
 Și de-oi vedé și-oi vedé
 Că nici aci nu mă vrea
 Plecavoi ér la Brașov
 La cultura de morcov
 De morcov, de dovlecei
 De urzică și sugei;
 Pe fetițe mai departe
 Le-oi face dobă de carte.
 Bat'o crucea, mănco-bóla
 Cum îmi place mie scóla. —
 Când alta n'am ce se fac
 Scriu mereu la buchi și tac
 Dum, dum, dum
 Tóte merg pe tapetum!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Mă Marcule nu fi prost,
Jocă, nu căuta că-i post
Jocă nițel la Turda
Că bănuți vei căpêta;

Rogute, jocă desculț
Și ie pe domnii preoți
Cu tine și mi-i învêrte
Dór vor căpêta și minte!

Că domnii preoți din Turda
'Su prea punctuoși acuma,
Ei fac din catechisare
Un lucru de tot prea mare;

Nu-i destul că merg la scólă
(Cu gândul, când aia-i gólă)
Și țin catechisatiunea
Ca și Gerguț nățiunea;

Nu, ci ei în rîvna lor
 Duc școlarii tot ciopor,
 Fie mic, sau fie mare,
 La ei, la catechisare.

De atîta lucru posnit
 Preuții s'au obosit
 Deci fi bun vină și-i jócă
 Oboséla se le trecă!

Indeosebi Bologna
 Preotul dela Turda
 De atîta catechisare
 A căpétat guturare.

Jócă mi-l deci puiule
 Și-apoi strigă dragule:
 Se trăescă Bologna
 Preotul dela Turda!

Hop Mărcuț că-ți dau duhan,
 Jócă și pe Românțian
 Că-n biserică 'n altar
 Are un butor-raktár.

Adeca, drept se ve spui
 Nu-i tocmai a dumnilui
 Numitul butor-raktár,
 Destul că-i lângă altar!

Din Turda mergi la Reghin
 Marcule, că capeți vin
 Dela scriba Ternoveanul
 Că-i la Alzner cât e anul!

Dar' te rog jócă-l frumos
 Că Gyorgyika-i om fâlos
 Și dacă l'ai mânia
 Te póte denunția
 Hop Marcule éc așa.

Ca el cum âmbală tot beat
 Pe mulți a denunțiat
 Și a pus chiar la recóre
 Pe un dascál ca o flóre.

Fi bun deci și-l învêrtește
 Căci el mulți câni nimereste
 Cu revolverul cel mic
 Jócă Marcule voinic!

Érá el ce nimereste
 Frates'o tot prohodește
 Căci e popă, veți tu bine,
 Se nu zeuți mei creștine.

Hop Marcule pe sub ciur,
 Hai jócă și-n Mănăstur
 La părintele Condor
 Căruia mult ești dător!

Hop! că acest prédător
 Ce-i numit popa Condor
 Par că-i crescut în pădure
 Ca și tine lângă mure!

El, ca mulți din tagma lui
 Ar fi bun dat dracului
 Pentru fapte și merite
 Ce-s proprii numai la vite

Hop, ca el e cântăreț
 Ca grasunul din coteț
 Ci nu cântă-n biserică
 Ci în birt lângă palincă.

„Nevastă-nvalită rău
 Hai cu mine la părâu,
 Și de nu te-oi sci direge
 Să me duci mâne la lege!”

Colo-n Banfi Huedin
 Atât se mbătă de vin
 Cât porcii-l învidiază,
 Că-i popă nu vor să cređă

Acest vers nevinovat
 Condor „solo” l'a cântat
 Mândru, ca un huhurez
 Apoi chiar la un botez.

Éră la birtul Czifra
 Dacă prinde a să mbeta
 Să ié cu toți la trântélă
 Până face: Zup afară!

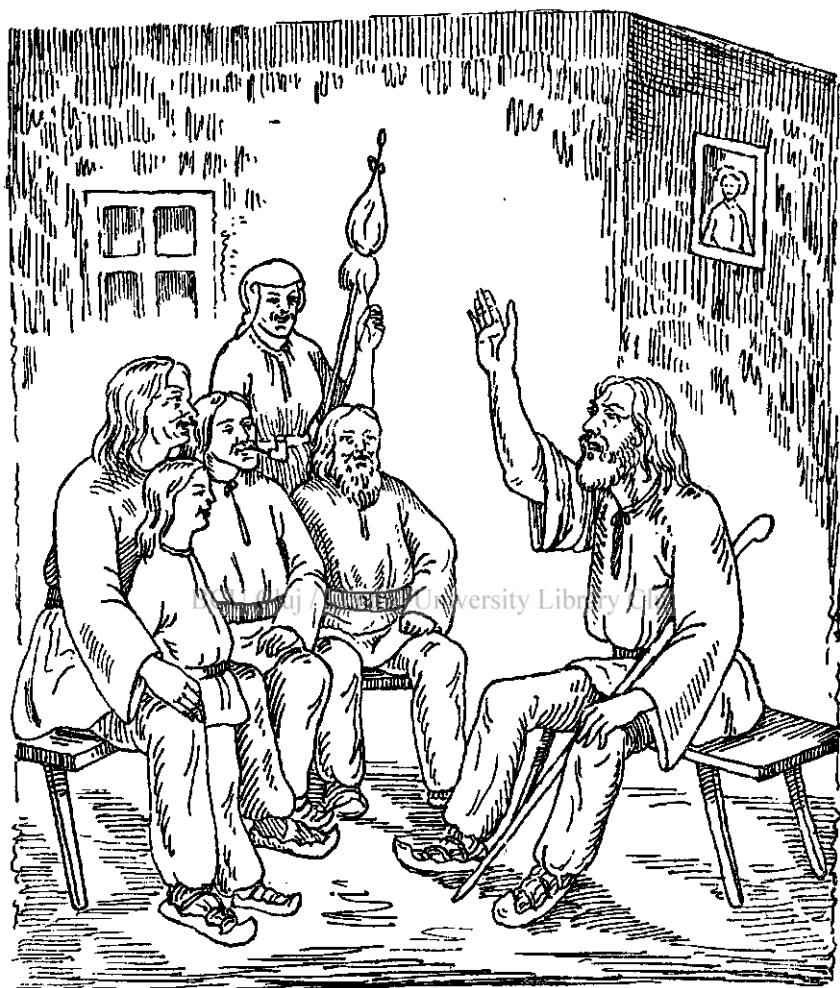
Altcum el multe pricepe
 Dacă la lucru incepe:
 Șci face și socotele
 Dar' fără pic de greșele!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

El de altcum e poet
 Și compositor deștept
 Și ca se am cređemânt
 Étă acest documânt:

El ascunse „Tăblița”
 Și nu vré a o preda
 Deci jócă-l Mărcuțule
 Să-i pârae ósele!

Stan Pășitul.

Comuna Boz din protopopiatul Mercurii, decând are pe Joan Câlnicean de preot, a devenit aceea, ce în sfânta Scriptură se numește: „Lacul Viftezdei.“ Nu-i bolnav, care ducându-se în Boz, popa Joan Câlnicean nu l'a tămăduit de pițule, sau nu i-a spus, că atunci și atunci are se móră. Toți bolnavii se întorc mângâiați dela popa din Boz, pentru-că acesta, cu puterea molitfelnicului ș'a pascălii,

mântue pe ori-care bolnav, fără deosebire de neam și confesiune, de păralele superflue!

Încă neci unui muritor patrafirat nu i-a succes a împreuna puterea păscălii cu puterea molitfelnicului cum a succes popii Joan Câlnicean din Boz spre a rade fără săpun pe toți ceice merg la el pentru tămăduirea sufletului sau o trupului. Cu'n cuvânt popa Joan Câlnicean e atotputernic și atotvindecător, sau precum ȕice lumea: „Are spiritus”! Ș'un popă, care are spiritus, ca popa Câlnicean, e mai al dracului decât dracul cu mumă-sa cu tot.

Așa-i popa Joan Câlnicean din Boz, și cum că-i așa, ve veți convinge din pildele următoare:

Nu demult vine la popa Joan Câlnicean din Boz o muere din Șpring îi spune că-i bolnavă, și se rógă s'o vindece. Popa Câlnicean înhamă patrafirul, învólbă din ochi, ca bibolul când vede o ziză roșie, deschide părcălia, află o molivă potrivită pentru punga babil, îi golește punga și-o îndrumă, ca după 8 ȕile se vină cu punga plină. După 8 ȕile vine femea dar' cu punga gólă. Popa-i ȕice, că cu punga gólă nu-i mântuire, și că în 15 ȕile femea are se móră. Femea, care și altcum murea, spune la tótă lumea ce i-a prorocit popa Câlnicean, și adecă că-n 15 móre, și a și murit.

De altădată vine un servitor bolnăvicios de ai lui V. Albini din Cut la popa Câlnicean, îl rógă pentru mântuire, dar' neavând părale potrivite, popa află-n păscălie și spune servitorului, că-n 8 ȕile va muri. Servitorul vine disperat acasă la stăpănu-so și se pune-n pat ca se móră. Norocul numai că V. Albini aflând gândul servitorului, ia buiul, îl încinge de câteva ori cu el, și așa'l scóte din ghiarăle morții. Servitorul trăiește aȕi deplin sănătos.

La popor trece popa Câlnicean de cel mai mare învâțat. Asta nu fără motiv, pentru-că, de și n'a absolvat academiile teologice, cunoștințele lui molitfelnice l'îndreptătesc a se numi: Dr. în molitve. Cu alte cuvinte, popa Câlnicean din Boz nu-i doctor în teologie precum sînt destui alți măgari, dar' cu tóte estea între el și un măgar nu e altă diferență decăt aceea, că nu mănăncă bozi.

Puterea molitvelor popii Câlnicean și-au dus vestea și povestea departe preste hotarale protopopiatului Mercurii, și bolnavii din Muntii Apuseni până-n regiunile Hârtibaciu-lui și sus până-n pólele Secuimii aleargă la Boz ca se-și afle mântuirea în bóle sufletești și trupești.

Alergarea bolnavilor din tóte părțile la Boz se esplică prin faptul, că popa Câlnicean are molitve pentru tóte bólele, așa încât ori-care om, ducendu-se la el, și plătindu-'i, ca se-'i cetească cutarea molitva, póte fi sigur, că capetă ori-ce bóla'-și pofteste.

Molitvele, cari au câștigat popii Joan Câlnicean din Boz renumele de atotvindecător, sînt următoarele:

1. Molitva Sfântului Nap din Miralingórea, sau molitva pleșugilor, de care crește părul numai pe capul unui om pleșug, dar' cetită cu evlavia popii Câlnicean, și pe un bostan.

Spre doăvadă se ve spun următoarea întîmplare:

Un locuitor din Poplaca, care pătimea de limbrici, se duce la popa Câlnicean din Boz și-l rógă, ca se-l mântuiască de acéstă bólă. Popa Câlnicean din greșială, înloc se-i cetească molitva Sfântului Vermuleț, sau molitva pentru bóla de limbrici, fi cetește molitva Sfântului Nap din Miralingórea, sau molitva pleșugilor. Urmarea naturală a fost, că Popleceanul n'a scăpat de limbrici, dar' molitva a avut acel efect, că Popleceanului, care nu era pleșug

ci avea mult păr pe cap, i-a crescut păr pe opincile de porc, cu cari era încălțat.

2. Molitva Cuvioasei Stupina, sau molitva fetelor părăsîte. Molitva asta o cetește popa Câlnicean fetelor eșite din modă, și nu-i fată atât de nebăgată-n samă, care plătind popii Câlnicean taxa cuvenită pentru cetirea acestei molitve, nu s'a întors acasă cu punga gólă, dar' plină de speranță, că pețitorii se vor îmbulzi la ea ca Grecii la temniță.

Așa a cetit popa Câlnicean unei fete din Ocna molitva Cuvioasei Stupina și, când a sosit fata acasă, pețitorii umblau prin Ocna ca nebunii, ca se se însóre. Nenorocirea a fost numai, că-n Ocna erau mai multe fete decât pețitori și, tocma când fata cu molitva Cuvioasei Stupina era se se mărite, nu mai era cine s'o ia!

3. Molitva Sfântului Mucenic Salamarie sau molitva cailor bolnavi. Cine merge adecă la popa Câlnicean c'un cal, care pătimeste de guturar, și-i plătește taxa cuvenită pentru cetirea acestei molitve, are se tragă numai pelea de pe cal, ș'apoi póte face salami din el.

4. Molitva Sânzuenelor. Molitva asta o cetește popa Câlnicean numai pentru sine și pe ascuns, ca se nu'l afe finanții. Popa Câlnicean adună adecă cojóce rele, bobóuă vechi, sarici rupte, obele și tot feliul de rize. Tóte acestea le pune într'o bute, car' butea o umple cu apă molivită. În sfârșit acopere butea c'o revereandă ș'apoi mergênd în jurul buții, cetește molitva Sânzuenelor, ear' gătând cu cetirea, pune pipa la bute, și din acésta curge vinars sau rachiu de 18 próbe.

Cu'n cuvênt, popa Câlnicean din Boz póte face cu puterea molivor lui ce-i place omului, și dacá metropolitul Miron îi află darul mai nainte de ce-l duc la Gherla, de sigur îi dá brâu roșu pentru merite.

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Credința mântuește pe om. Nu-i deci neci o mirare dacă ómenii gr.-or. din Șura mare, în urma înțeleptei administrațiuni din Strada Măcelarilor, au ajuns cu credința lor la stadiul, în care se aflau Țiganiii în momentul, când s'au hotărit ca se 'și mănânce biserica!

* * *

Culturegyletul dela Cluj n'a adunat încă atâtea părale, ca se pótă plăti datoriile celui mai neînsemnat magnat de pe Valea Someșului, decum se'i ajungă a corupe preste un milion și jumătate de nemaghiari din Transilvania!

* * *

Rumânia e unica țară-n Europa, în care Ovreeii n'au pus încă mâna pe ȓiaristică. Înțeleg deci pe ministrul-

președinte Brățianu, că a dat ovreilor, cari s'au încercat a face prin țiaristică opiniune publică, cu picioru-n grindă. Nu'nțeleg din contra, cum în România nu se naște o opiniune publică, în urma căreia Ovreii dîn acea țară sau se móră de fóme, sau se ia frunza-n buză și lumeă-n cap!

* * *

Între mulții gratulanți, cari au gratulat ministru-președintelui Tisza la iubileul de 10 ani, 99⁹/₁₀ procente și-au gratulat șieși.

Singură gratularea metropolitului Miron Românul se pare a fi fără rezervă, pentru-că, tradusă liber în românește, sună: Dumneșeu te țină, ca neci se nu misci!

* * *

Dacă Sêrbii, la Pirot, n'ar fi fost bătuți de Bulgari, bătălia dela Pirot nu s'ar fi întâmplat, afară de cazul, când Sêrbii ar fi ieșit învingători!

* * *

Răspunsul, ce ministrul-președinte Tisza, cu ocasiunea iubileului seu de sdruncinare decenară a naționalităților din Ungaria și Transilvania, a dat comitelui suprem dela Sibiiu Brennerberg, e o dovadă mai mult, că omul adevărat nobil, neci-când nu se satură în răsbunare, ci iubește și plăcerea reală a verzei acre, dacă acesta e umplută cu idea de stat maghiar!

* * *

Maghiarii, când Sêrbii au dechiarat Bulgarilor rășboiul, au strigat: »Elyen« de rășunau stâncile munților din Sêrbia. Echul sêrbesc, se vede însă, că nu știe ungurește, pentru-că reflectând acel: »Elyen«, s'a aușit: »Elend«!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Adevărat e sote, că Dr. Ioan Raț, rectorul borșului teologic din Blaj, în conferința episcopescă ținută la 15. Novembre în Piscul Târnavelor, a făcut propunerea, ca voi, cu Mendel cu tot, se treceți la sfânta Neunire?

Pupăză: Ți s'a mucețit creii sote?! Ai prășit gâr-gauni în glavă decând nu te-am mai vedeț?! Ce întrebare ortodobitocă-î asta?

Colac: Necidecum sote, dar' eu țin că, unindu-se chiar și Bulgarii, ar fi timpul suprem ca și noi Români se ne desbrăcăm de confessionalism și se ne unim. De aceea eu aflu propunerea lui Dr. Gâscoiș de mare importanță!

Pupăză: Propunerea lui Dr. Raț — vrei tu se ȳici — nu a lui Dr. GăscoiŃ!

Colac: A lui Dr. Raț, Dr. GăscoiŃ, ori Dr. Galiță — tot un drac! Vorba-i că în sinodul vostru episcopesc s'a făcut propunerea, ca voi cu toții se treceți la sfânta Neunire!

Pupăză: Eu nu știu ca Dr. Galiță — pardon, Dr. Raț — se fi făcut atare propunere, dar' dacă a făcut, nu-l înțeleg, pentru-că nu știu ce confessiune e aceea a: „Sfintei Neuniri!“

Colac: Pardon de espression — am voit se ȳic — că Dr. RătoiŃ a făcut propunerea, ca voi cu toate pertinentele și impertinentele din Blaj se treceți la biserica ortodoxă gr-or.

Pupăză: Dr. Raț vrei tu se ȳici!

Colac: Dr. Raț ori Dr. Rață, tertium non datar între rațe!

Pupăză: ȳii cum te taie gura sote, dar' de aceea poți fi sigur, că idea unirii Bulgarilor n'a prins rădăcină în crerii lui Dr. Raț.

Colac: Destul de rău! — Se vede că voi sunteți mai proști decât Bulgarii!

Pupăză: Da între Bulgarii sinódelor vóstre, care a mâncat înțelepciunea cu lingura, și a făcut propunerea de unire confessională?

Colac: Ai dreptata că n'a făcut, dar' eu tot cred, că nu trece mult și ne unim. Bariț însuși e de părerea mea și, la un banchet metropolitan din Strada Măcelarilor toastând, a ȳis, că diferența confessională între noi Români constă numai din un părete de grosimea unei coli de hârtie — o se spargem noi păretele esta de hârtie!

Pupăză: Vi sparge pe dracul! Trebuie se ști sote, că hârtia, care formează acel părete, e fabricată din zdrențe de revereandă!

Cocóna Gurădulce.

Câț, că'n postul Crăciunului nuntele's oprite!

În post numai călugării și celibii se însoră și jocă cancan până ce ies cu genunchii prin reverandă. Ceialți muritori nu se însoră neci nu jocă până-ce nu mănâncă cârnaț, și de aceea așteaptă după Crăciun, ca calul țiganului după răsăritul ierbii. Câț!

În deosebi noi Românii, fără deosebire de câtrință ne ținem ca orbul de gard de posturile, pe cari sîntem botezați, ba chiar și cei nebotezați, sub regimul executorilor de dare al lui Szapări, sînt avisați a posti adeseori în mijlocul dulcelui. Câț!

De aceea eu mult me tem, că și când vom intra în dulcele Crăciunului sau în timpul, despre care poetul cântă:

„Anul nou și Boboteaza
 „Tot după Crăciun urmează;
 „Frumoșe sêrbători,
 „Pornesc peștitori!

lăutarii, în lipsa de nunte ne vor muri de fôme, ca calul țiganului, în momentul, când a răsărit iarba. Câț!

Temerea mea 'și are motivele sale basate pe experiență, pentru-că în anii, în care varza sau curechiul e eftin ca'n estan, peștitorii se scumpesc ca piperul, și popii fac limbariță până ajung se cânte în dulcele Crăciunului un: „Jsaia dântuește“. Câț!

Eu ce vorbesc vorbesc din experiență, și experiența mea e sfânta Scriptură. Înzădor cântă deci estan fetele de țarean sêra prin ședători, și cele de domni la pian prin salône pline de bucurie după sosirea dulcelui Crăciunului sau a Carnevalului, în speranța, că se vor mărita. Cântarea lor e cântarea găinei de sêra, și găina, care cântă sêra, dimineața n'are ou. Câț!

Chiar și cocóna Sfecla, care mai are o nepôtă de măritat, și știe vrăji peștitorii, și-a perdut tótă speranța Eri a fost la mine și, cu ochii plini de lacrimi, mi-a spus, că decând am intrat în postul Crăciunului, a aruncat mereu la bobi, până ce i s'au belit degetile, și nu i s'a arêtat încă nimica sigur. Mișuluc!

Din afuriseniile lui Radu Ciubuc.

Unit se te faci și, ajungând în purgatoriū, dupa ce te vei fi curățit de tóte pécatele, se aștepți, ca archimandritul Popea se te ducă-n Raiū!

* * *

De bogățiile lui Rothschild se ai parte și, ori-ce vei mânca, se și se pună nod în gât!

* * *

La nunta ta, tu se te îmbeți dintâiu și, când te vei trezi, se n'ai altă zestre decât pe sócră-ta, ear' nevastă-ta se trimită după móșă!

Suprindere potrivită.

— Ce cugeți vecine, cum ași putea eu surprinde pe nevastă-mea mai potrivit de anul nou?

— Spânzură-te!

Vinul bun.

Óspele: Óre bun se fie vinul esta — pare că e cam turbure?

Marcherul: Poftește al bea numai, și te asigur, că în viața dumnitale nu cei altul!

Óspele (după-ce a beut din vinul rău): Ai dreptate, eu în viața mea aici nu mai cer alt vin — pe mine nu me mai vești!

Înaintea judecării.

Județul: De mine înzădar te rogi draga mea! —
Nu eu te judec, ci paragraful!

Țăreanca (plângând): Unul pune vina pe celalalt!
— Da me rog, unde șede domnul paragraf?

Mai multor Domni: Din lipsa de spațiu nu pot satisface dorinței D-vóstre. Successiv voi reflecta la tóte chestiunile de interes comun. Fiți numai exacti în înformațiunile D-vóstre.

Abonați Calicul!

Pe anul 1886 deschidem un nou abonamânt în condițiunile arătate-n fruntea foii.

Calicul însemnează rîs cu ori-ce preț. **De aceea: Calic cine nu abonează Calicul pentru un bagatel de 3 fl. sau 7 franci la an!**

Dacă toți Românii, cari au numai 3 fl. sau 7 franci la casa lor, ar abona Calicul, câștigul ar fi indoit: „**In tótă casa românească ar fi doi calici**“ — pentru-că scris este: „Unde-i unul nu-i putere unde-'s doi puterea crește, și Szapári nu sporește!“

Abonați deci Calicul trimițênd 3 fl. sau 7 franci la Sibiiu:

Administrațiunea Calicului.

Calendarul Calicului

pe anul 1886, unicul calendar românesc humoristic și satiric cu 24 ilustrațiuni, eșind de sub tipar și bagă mâna în punga publicului, ca se scôtă 36 cr. pentru tipograf, culegător etc.

În calendarul Calicului affi tot ce-i în alte calendare, dar' în neci un calendar nu affi ce-i în calendarul Calicului.

Cine vrea se rîdă de câte-ori deschide calendarul, cumpere și calendarul Calicului cu 36 cr. sau 1 franc.

Colectanților de cel puțin 10 abonenți, și celor ce primesc calendarul Calicului spre vîndare, le dăm dela fiecare exemplar un câștig de 10 cruceri.

Cine colectează 30 abonenți primește 3 fl. sau ȕiarul Calicul pe întreg anul 1886.

Din câștigul oferit subtragem postportul.

A se adresa la Sibiiu :

Administrațiunea Calicului.